

September – Een jubeljaar voor onze kinderen?

Is het niet zo dat onze kinderen en jonge mensen méér dan recht hebben op **het getuigenis van de hoop die in ons christenen leeft**? Hoezeer worden velen onder hen reeds op prille leeftijd geconfronteerd met geweld, pesterijen, scheiding, onbegrip, bedrog, verblinding en zo meer... Bovendien worden in onze streken onze kleinsten vaak omgeven met alles wat ze maar verlangen en zelfs met alles waar ze nog niet naar kunnen verlangen! Velen worden zózeer verwend dat ze later kleine tirannetjes worden, onuitstaanbaar vaak en onhandelbaar, met alle gevolgen van dien...

Wat voor ons allen buitengewoon veel pijn doet is dat deze nog onschuldige kinderen soms ook bewust van de Heer Jezus en de Kerk worden weggehouden. Op het eerste gezicht staan we hier machteloos, doch voor de Heer is geen enkel gebed of geen enkele traan vergeefs. Bovendien heeft onze manier van ‘leven’ en ‘zijn’ op hen een

diepgaande invloed, ook al zijn ze zich dat nu nog niet ten volle bewust. Nogmaals willen we de kleine Thérèse hiervan laten getuigen... enkele kleine voorbeeldjes maar om te zeggen wat zuivere liefde kan doen in een kinderhart! Een aanmoediging voor ouders en grootouders, zussen en broers...

“Heel mijn leven heeft het de goede God behaagd mij met *liefde* te omringen. Mijn eerste herinneringen zijn dan ook vol glimlachjes en de tederste liefkozingen!”

Ms A 4 v°

“Als ik met dat karakter van mij opgevoed zou zijn door niet zulke deugdzame ouders of als ik door Louise net zo zou zijn verwend als Céline, dan zou ik aardig ondeugend geworden zijn.”

Ms A 8 v°

“Pauline, die ik koos als moeder na de ziekte en het overlijden van mama kwam al ’s morgens vroeg aan mij vragen of ik mijn hart aan de goede God geschonken had. Terwijl zij mij dan hielp met aankleden sprak ze over Hem. En aan haar zijde deed ik mijn ochtendgebed. Mijn voorkeur ging uit naar de catechismusles en vooral Bijbelse geschiedenis, dat bestudeerde ik graag.”

Ms A 13 v°

“Elke middag ging ik een eindje wandelen met papa. We brachten dan samen een bezoekje aan het Heilig Sacrament en gingen daarvoor iedere dag een andere kerk binnen. Zo kwam ik ook voor het eerst in de kapel van de karmel. Papa liet mij het koorhek zien en zei dat er zich daarachter religieuzen bevonden. Ik had toen niet kunnen denken dat ik negen jaar later een van hen zou zijn.”

Ms A 14 r°

“*Feesten*, dat woord roept zoveel herinneringen op. Ik hield zoveel van *feesten*. Pauline wist me altijd zo goed uit te leggen welke geheimen er in elk feest verborgen lagen dat het voor mij echt hemelse dagen waren. Ik hield vooral van de Sacramentsprocessie! Wat een vreugde: bloemen strooien waar de goede God Zijn schreden zette! Maar voor ik de bloemen daar liet neerkomen, wierp ik de blaadjes zo hoog ik kon in de lucht. Het meest gelukkig was ik als ik zag dat mijn ontbladerde rozen de monstrans *raakten*.”

Ms A 17 r°

“De eerste preek die ik *begreep* en die me *diep raakte*, ging over het lijden van Jezus en werd gehouden door meneer Ducellier. Sindsdien begreep ik alle andere preken. Als de predikant over de heilige Teresa sprak, boog papa voorover en zei me zachtjes: “Luister goed, mijn koninginnetje het gaat over je beschermheilige. Ik luisterde inderdaad goed maar ik keek vaker naar papa dan naar de predikant. Zijn mooie gezicht zei me zoveel. Soms vulden zijn ogen zich met *tranen*, die hij vergeefs probeerde in te houden.”

Ms A 17 v°

“Wat kan ik vertellen van de winteravonden, en dan speciaal van de zondagse? Hoe heerlijk vond ik het om na het *partijtje dammen* met Céline bij papa op schoot te gaan zitten. Met zijn mooie stem zong hij liedjes die je ziel met diepe *gedachten* vervulden. Of hij droeg gedichtjes voor vol eeuwige waarheden, terwijl hij ons zachtjes wiegde. Dan gingen we naar boven om samen te bidden. Het koninginnetje stond in haar eentje dicht bij haar koning. Ze hoefde alleen maar naar hem te kijken om te weten hoe heiligen bidden.”

Ms A 18 r°

“Marie nam de plaats van Pauline voor mij in. Ik ging bij haar op de schoot zitten en daar luisterde ik gretig naar wat ze mij vertelde. Het leek alsof heel haar hart dat *groot en edelmoedig was*, in het mijne overging. Net als roemrijke strijders aan hun kinderen leren hoe ze met de wapens om moeten gaan, zo sprak ze mij over de gevechten van het leven, over de palm die aan de overwinnaars gegeven wordt.

Marie vertelde mij ook dat het gemakkelijk is iedere dag onvergankelijke rijkdommen te vergaren. Het is zo zonde daaraan voorbij te gaan zonder moeite te willen doen je hand uit te steken om ze te pakken. Ze wees mij er op dat je heilig kunt worden door in de kleinste dingen trouw te zijn. Mijn doopmoeder kon zo *fraai spreken*. Ik wilde dat ik niet de enige was die haar diepzinnige onderrichtingen te horen kreeg.

Ik voelde me er sterk door geraakt.”

Ms A 33 r°

“Ach, wat zijn de zonnige jaren van mijn kindertijd omgevlogen. Maar wat een zoete indruk laten ze achter in mijn ziel. De kleinste details staan in mijn hart gegrift.”

Ms A 11 v°